

Arrest

nr. 104 273 van 31 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 24 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 oktober 2012 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. R. KANNAS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ghanees staatsburger te zijn afkomstig van Accra. Uw ouders zijn etnische Akan uit Akropong Akuapem, maar u woonde vooral in de hoofdstad Accra. Omwille van uw homoseksuele geaardheid, kende u problemen in Ghana en vluchtte u in mei 2007 naar België.

U vroeg op 21 mei 2007 een eerste maal asiel aan. Deze aanvraag werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen op 20 februari 2008 beoordeeld met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot de vervolgingsfeiten en op basis van het feit dat uw beweerde homoseksualiteit twijfelachtig is. U ging in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en deze bevestigde per arrest van 21 mei 2008 de negatieve beslissing. U ging in beroep bij de Raad van State, maar dit beroep werd op 4 juli 2008 verworpen.

U vroeg op 25 mei 2008 een tweede maal asiel aan. U verklaarde niet te zijn teruggekeerd naar Ghana. Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een Holebi-pas van Netlog, een lidkaart van de holebi-federatie "Inderdaad VZW", een tweemaandelijks nieuwskrantje 'Eject' van "Inderdaad VZW", foto's op www.inderdaad.be van uzelf met uw vriendje Lode en met andere leden van de holebi-vereniging, enkele internetartikels over de situatie van homoseksuelen in Ghana en enkele medische attesten. U werd op 15 januari 2009 gehoord op het Commissariaat-generaal. Bij beslissing van 30 maart 2009 meende het Commissariaat-generaal u de status van vluchteling te kunnen toekennen.

Omwille van nieuwe elementen die in uw asioldossier waren opgedoken werd u op 11 augustus 2011 door het CGVS opgeroepen voor gehoor. Op 21 september 2011 werd een beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus genomen op basis van het feit dat u zich onder een andere hoedanigheid had aangemeld bij de Belgische asielinstanties. U had tijdens uw twee asielprocedures in België verklaard dat u homoseksueel bent en u omwille van uw geaardheid problemen kende in Ghana, maar uit de informatie in het administratieve dossier bleek dat u samenwoonde met een vrouw en een kind had met haar, waardoor u trachtte de Belgische asielinstanties te misleiden onder een andere hoedanigheid. Daarbij had u geen gevolg gegeven aan het aangetekend schrijven dat u op 11 augustus 2011 opriep voor verdere inlichtingen. Deze beslissing werd op 6 december 2011 ingetrokken door het Commissariaat-generaal en u werd op 8 februari 2012 opnieuw uitgenodigd voor een gehoor in het kader van de nieuwe elementen in uw asioldossier.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat er na uw erkenning als vluchteling nieuwe elementen in uw asioldossier zijn opgedoken waaruit blijkt dat de verklaringen die u in de loop van de asielprocedure heeft afgelegd en die essentieel waren voor uw erkenning als vluchteling ongeloofwaardig zijn.

Er dient te worden opgemerkt dat u zich onder een andere hoedanigheid aanmeldde bij de Belgische asielinstanties.

Zo verklaarde u op het Commissariaat-generaal dd. 16.10.2007 (eerste asielaanvraag) en dd. 15.1.2009 (tweede asielaanvraag) dat u homoseksueel bent en u omwille van uw geaardheid problemen kende in Ghana. U beweerde in Ghana actief lid te zijn geweest van een homovereniging en u beweerde ook in België lid te zijn van de holebi-vereniging "Inderdaad". Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, en uit uw eigen verklaringen op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat u een relatie heeft met een vrouw, A.E.A. dat u met haar bevriend bent sinds 2008, dat jullie sinds half 2009 samenwonen (zie verzoekschrift aanvraag tot machtiging voor verblijf dd. 8.6.2010) dat u in België met haar gehuwd bent op 3 september 2011 en dat u in België intussen drie kinderen met haar heeft gekregen, met name een zoon, K. (°...) en twee dochters, K. (°...) en K. (°...) (zie gehoor CGVS dd.8.2.2012, p.2). Aldus heeft u in België een duurzame relatie met een vrouw met wie u drie kinderen heeft.

Gewezen op het feit dat u verklaarde homoseksueel te zijn en dat u getrouwd bent en (op het moment van het gehoor dd. 8.2.2012) twee kinderen had, geeft u volgende verklaringen. U stelt dat u als minderjarige naar België kwam en uw ouders zijn overleden. U hebt geen broers of zussen en u wilde een kind van uw eigen bloed (zie gehoor CGVS dd.8.2.2012, p.3 en p.5). U benadrukt uw wens voor een nageslacht. U voegt toe dat u verliefd bent geworden op een vrouw omdat u een familie nodig had (zie gehoor CGVS dd.8.2.2012, p.3). U verduidelijkt dat het feit dat u homoseksueel bent niet betekent dat u niet verliefd kan worden op een vrouw (zie gehoor CGVS dd.8.2.2012, p.3). U verklaart uitdrukkelijk dat u een compleet (sic) homoseksueel en geen heteroseksueel bent (zie gehoor CGVS dd.8.2.2012, p.3), wat zich echter niet uit in de werkelijkheid. Zo beweert u in België twee relaties met een man te hebben gehad, maar de laatste relatie eindigde in maart 2009 (zie gehoor CGVS dd.8.2.2012, p.4). U verklaart dat u nadien geen relatie had met een andere man, maar dat u de moeder

van uw kinderen zag en dat u zich op uw gemak voelde bij haar (zie gehoor CGVS dd.8.2.2012, p.4). Hierbij dient te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat u eind maart 2009 als vluchteling werd erkend door het Commissariaat-generaal omwille van uw homoseksuele geaardheid, maar u nadien geen homoseksuele relatie meer zou hebben aangegaan, meer nog u werd verliefd op een vrouw en u bent met haar getrouwd in 2011. Op de vraag of u niet wilde trouwen met een man, antwoordde u dat u tevreden was met uw vrouw en uw huwelijk en u geen andere relatie kon aangaan (zie gehoor CGVS dd.8.2.2012, p.4). U verklaart dat u uw vrouw respecteert en u niet in een relatie kan springen, hoewel het misschien tot een punt komt dat u zich niet meer kan controleren en u een relatie met een man begint (zie gehoor CGVS dd.8.2.2012, p.4-5). Het is in elk geval erg bevreemdend dat u na uw erkenning als vluchteling op 30 maart 2009 (op basis van uw beweerde homoseksuele geaardheid), niet (meer) de behoefte zou hebben gehad om gevolg te geven aan uw homoseksuele gevoelens en geaardheid, maar dat u – integendeel - de neiging zou hebben om u te 'controleren' sinds u een relatie hebt met een vrouw (cf. supra), te meer omdat u zich in een land bevindt waar homoseksualiteit niet strafbaar is, waar het huwen van homo's is toegestaan en waar activiteiten en een verenigingsleven voor homo's voorhanden is. Er dient eveneens te worden opgemerkt dat nergens in het administratieve dossier blijkt dat u bij het CGVS, de instantie die u als vluchteling heeft erkend op basis van uw beweerde homoseksuele geaardheid, melding heeft gemaakt van uw heteroseksueel huwelijk, noch heeft u eerder tijdens uw asielprocedures aangegeven dat u ook op een vrouw verliefd kan worden of zich aangetrokken voelde tot vrouwen, hetgeen nochtans belangrijke elementen zijn in de beoordeling van uw homoseksuele geaardheid. Dit alles toont aan dat sterk getwijfeld kan worden aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u werkelijk homoseksueel geaard bent.

Bovenstaande opmerkingen tonen aan dat u bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden. De vastgestelde fraude is flagrant. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop ik mij baseerde voor het toekennen van het vluchtelingenstatuut, op zeer ernstige wijze ondermijnd.

Verder dient te worden opgemerkt dat u uw beweerde actuele vrees bij terugkeer naar uw land van herkomst niet aannemelijk kan maken.

U verklaart dat iedereen in uw gemeenschap weet dat u homoseksueel bent (zie gehoor CGVS dd.8.2.2012, p.4). U legt een lidkaart neer van Cavaria (ID 86838), voordien de Holebifederatie, maar wanneer u gevraagd wordt naar uw activiteiten geeft u volgende uitleg. U stelt dat u in [H.] werkt en u niet naar Hasselt kan gaan. U werkt de hele dag en in het weekend bent u bezig met uw kinderen (zie gehoor CGVS dd.8.2.2012, p.5), waarmee u weinig overtuigend overkomt met betrekking tot uw activiteiten als homoseksueel in België.

Bovendien stemmen uw verklaringen dat in België de Ghanese gemeenschap weet dat u homoseksueel bent, dat uw foto gepubliceerd werd in het magazine van een holebivereniging en uw foto's op het internet verschenen niet overeen met de verklaringen die uw advocaat in zijn verzoekschrift neerschreef (zie verzoekschrift Mr Kannas dd.24.10.2011, p.4). Zo stelt uw advocaat over u dat u "gebruik maakt van zijn recht op privéleven als hij met zijn geaardheid niet overal te koop wenst te lopen en eventueel zelfs gaat huwen met een partner van het andere geslacht om zijn geaardheid te verdoezelen ten aanzien bijvoorbeeld van een bepaalde bevolkingsgroep, het werk, de Ghanese gemeenschap, enz.". Uit de neergelegde stukken en uit het administratief dossier blijkt echter niet dat u uw (beweerde) homoseksuele geaardheid in België zou verdoezeld hebben, doch integendeel.

Daarbij beweert u dat u niet kan terugkeren naar Ghana omdat u er als homoseksueel geen vrijheid kan hebben en dat u gearresteerd zult worden omwille van uw homoseksuele geaardheid (zie gehoor CGVS dd.8.2.2012, p.5). Er dient echter te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten omwille van uw homoseksuele geaardheid in Ghana in uw eerste asielaanvraag ongeloofwaardig werden bevonden en er aldus geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees voor vervolging. In het licht van bovenstaande bevindingen dat sterk getwijfeld kan worden aan uw homoseksuele geaardheid en beleving en gezien in de vaststelling dat uw objectieve situatie grondig gewijzigd is – gezien u getrouwd bent en vader bent van drie kinderen – kan worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt dat u actueel bij een terugkeer naar uw land van herkomst gearresteerd zult worden (zie gehoor CGVS dd.8.2.2012, p.5).

Hierbij dient te worden opgemerkt dat uw verklaring dat de hele Ghanese gemeenschap in [H.] u kent als homoseksueel en u in Ghana gekend bent als homoseksueel, weinig overtuigend overkomt. Zo beweert u immers geen contact te hebben met Ghana (zie gehoor CGVS dd.8.2.2012, p.6). U

verklaart dat uw vrouw contact heeft met haar familie, maar dat haar familie niet weet dat u homoseksueel bent, waardoor uw verklaring – mede in het licht van bovenstaande vaststellingen – weinig aannemelijk is. U verwijst naar de algemene informatie dat vier homoseksuele mannen in Ghana werden gearresteerd en dat u ook zal worden gearresteerd bij een terugkeer (zie gehoor CGVS dd.8.2.2012, p.6), zonder dat u enige concrete element aanbrengt om uw persoonlijke actuele vrees te staven.

Bijgevolg kan in het kader van uw asioldossier niet meer worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde internetartikels doen geen afbreuk aan bovenstaande motivering. Deze artikels bevatten algemene informatie over derden – homoseksuele mannen die getrouwd zijn met een vrouw – maar vormen geen bewijs van de door u aangehaalde feiten. U stelt immers dat uw naam niet wordt genoemd in deze artikels. Het feit dat uw foto werd getoond op de voorpagina van het magazine Eject (vijfde jaargang, nummer 2 dec-feb 2008) heeft geen enkele bewijswaarde, gezien deze door mogelijke inscenering geen enkele garantie kan bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. De e-mails die u verstuurde en ontving van Rob Beenders in december 2008 betreffen persoonlijke communicatie die geen objectieve aanwijzing is van uw beweerd vrees.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet meen ik dat uw vluchtelingenstatus dient ingetrokken te worden.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan waarin hij stelt dat de bestreden beslissing genomen is met schending van “art. 1 van het verdrag betreffende de status van Vluchtelingen van 28 juli 1951, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 in verband met de formele motivering van administratieve beslissingen en van de materiële motiveringsplicht en de artt. 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, mede het gelijkheidsbeginsel”. Het middel wordt geadstrueerd als volgt:

“De verzoeker wenst vooraf te herhalen dat hem geen asielverzoek bekend is van 25.08.2008 zodat het vooreerst past na te gaan of de verweerder wel degelijk wenst de asielstatus van de betrokkene in te trekken of dat er daarentegen verwarring bestaat. De Commissaris-Generaal kan immers geen asielstatus intrekken betreffende een asielverzoek dat niet werd ingediend, althans niet op de vermelde datum. De subsidiair aangevoerde middelen hebben betrekking op een asielverzoek ingediend door de verzoeker op 25 mei 2008.

De beslissing schendt het art. 1 van het verdrag betreffende de status van Vluchtelingen van 28 juli 1951, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 in verband met de formele motivering van administratieve beslissingen en van de materiële motiveringsplicht en de artt. 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, mede het gelijkheidsbeginsel.

De verweerder motiveert zijn beslissing “omdat hij zich onder een andere hoedanigheid heeft aangemeld bij de asielinstanties” waarbij de gehele motivering terugvalt op deze veronderstelling. De verzoeker melde zich als homoseksueel. Uit het enkel feit dat na erkenning als vluchteling de verzoeker huwde en kinderen had met een vrouw leidt de Commissaris-Generaal af dat hij bewust de Belgische asielinstanties heeft misleid door bepaalde informatie achter te houden. De beslissing heeft het zelfs over een flagrante fraude waardoor de geloofwaardigheid van de betrokkene op zeer ernstige wijze is ondermijnd.

Men verwijt de verzoeker dat hij na erkenning (30.03.2009) geen melding had gegeven bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen van zijn huwelijk met een vrouw op 03.09.2011, hetzij zowat 2 jaar en half later. Tijdens de asielprocedure was het aan de verzoeker onbekend dat hij zou huwen twee jaar en half later en na de erkenning bestaat er geen enkele verplichting jegens het rechtssubject om de Commissaris-Generaal in kennis te stellen van dergelijk huwelijk naderhand.

Dat de betrokkene tijdens de asielprocedure niet heeft opgegeven dat hij ook verliefd kon worden op een vrouw is het gevolg van de combinatie van hoofdzakelijk twee factoren. Ondanks de seksuele vrijheid kenmerkend voor de Westerse samenleving bestaat wel degelijk bij veel mensen nog steeds ernstige terughoudendheid betreffende het communiceren van details betreffende het liefdes en seksleven. Het is bovendien zo dat de betrokkene herkomstig is uit Ghana waar deze herkomst en levenswijze niet direct na aankomst in een vrijer land gewist wordt. Bovendien en bovenal werd hem de vraag niet gesteld of hij ook verliefd kon worden op vrouwen zodat het geen enkele verwondering hoeft te baren dat betrokkene geen spontane ongevraagde uitleg is beginnen geven over zijn intiemste gevoelens op dat vlak voor zover dit gegeven hem zelf duidelijk was.

Weze vooreerst gesteld dat het Commissariaat-Generaal niet beschikt over gespecialiseerde ondervragers die ingevolge opleiding of eigen geaardheid specifiek worden ingezet voor de gehören met (beweerde) homoseksuelen. Het is wellicht mogelijk via medische expertise te achterhalen of een persoon homoseksueel, heteroseksueel dan wel biseksueel is. De Commissaris-Generaal vergenoegde zich echter om een niet medisch opgeleid interviewer zich te laten inleven in de denkwijzen en leefwereld van een seksueel anders geaard persoon om uiteindelijk ertoe te besluiten dat de verzoeker geen homoseksueel is doordat hij gehuwd is en kinderen heeft. Dat men als homoseksueel kan gehuwd zijn met een partner van het andere geslacht en kinderen hebben laat geen de minste twijfel in vakliteratuur doch wel voor de Commissaris-Generaal bij zijn beslissing. Dit is de reden waarom de verzoeker een overvloed aan publicaties heeft voorgebracht en neergelegd om een zeer uitgebreide casuïstiek voor te leggen van homoseksuelen welke handelden net als de verzoeker en niettemin homoseksueel zijn. Het spreekt voor zich dat hij in dit verband geen publicaties kan voorleggen betreffend hemzelf omdat het verschijnsel zo frequent voorkomt en hij zich niet profileert als een "bekend" persoon zoals bijvoorbeeld de Olympische atleet Johnny Weir (bijgaand stuk 3) zodat niemand geïnteresseerd is om over [A.J.] een artikel te publiceren. In China alleen blijken miljoenen Chinese vrouwen gehuwd met een homoseksuele man (bijgaand stuk 4). Als echter de Commissaris-Generaal feiten van algemene gekendheid naast zich neerlegt en éénieder welke huwt met een partner van het andere geslacht en er kinderen bij heeft uitsluit van het statuut voor Vluchteling gesteund op homoseksueel gedrag is er sprake van een zware discriminatie van personen die in zulke situatie zijn. De verzoeker kan enkel tegenover de wereldvreemde theorie dat een homoseksueel niet huwt met een partner van het andere geslacht en nog minder kinderen krijgt niet anders dan een goed gestoffeerd bundel publicaties voor te leggen waarin een overvloed van gevallen worden beschreven waar zulk huwelijk waaruit kinderen voortkomen wel blijkt te kunnen niettegenstaande men homoseksueel is.

Doordat het volledige interview in verband met de geaardheid van de verzoeker gevoerd werd door een anders geaarde ondervrager kan men zich niet ontdoen van de vaststelling dat deze interviewer en navolgend de Commissaris-Generaal moeite heeft bij de gedachte dat ook een homoseksueel een nageslacht wenst. In een land als België waar de homoseksualiteit zelfs wettelijk aanvaardt wordt komt het ongepast voor ervan uit te gaan dat er een wezenlijk verschil bestaat tussen een hetero en een homoseksueel behalve op seksueel vlak. Een onderscheid inzake het gevoelsleven bestaat niet en het is onaanvaardbaar als men hiervan zou uitgaan. De kinderwens kan bij weten van de verzoeker op heden wettelijk slechts bevredigd worden door tussenkomst van het andere geslacht. Adoptie van kinderen door homoseksuelen is alles behalve evident.

Voorts wordt er Freudiaans van uitgegaan dat het hele leven van de homoseksueel draait rond seks. Loyaliteit ten aanzien van een persoon van het andere geslacht die de homoseksueel kinderen schenkt lijkt in de zienswijze van het Commissariaat-Generaal ondenkbaar waar uit de motivering duidelijk blijkt dat men ervan uitgaat dat een homoseksueel gedurig op zoek moet gaan naar partners om er seks mee te hebben en elke gelegenheid te baat moet nemen om de vrouwelijke partner die enkel zou hebben gediend als babymaker te bedriegen. Zoniet zou hij aldus de Commissaris-Generaal liegen omtrent zijn seksuele geaardheid. Ook een homoseksueel heeft een moraal en remming als het aankomt op seksueel verkeer. Men kan er niet om heen dat de homoseksueel bij deze beslissing in een nogal denigrerend daglicht wordt geplaatst waarbij de Commissaris- Generaal zich op een delicaat terrein begeeft.

Verder wordt er bij het interview van uit gegaan dat een homoseksueel zelfs op zeer jonge leeftijd zoals de verzoeker zeer goed zijn eigen geaardheid kent wat in schril contrast staat met de zovele gevallen van huwelijken welke uit elkaar vallen omdat de partner "de andere geaardheid pas na het huwelijk heeft ontdekt". Een mens draagt nu eenmaal geen label dat hijzelf kan consulteren en is zich niet altijd goed bewust van zijn eigen geaardheid en zeker als het gaat om het homoseksueel zijn of het biseksueel zijn.

Wat wel een feit is dat in homoseksuele milieus een biseksueel minder aanzien geniet waar de eventuele partner riskeert tegen een partner van het andere geslacht te moeten opboksen zodat wie dan nog "uit de kast" durft te komen voor zijn homoseksuele geaardheid een biseksuele geaardheid eerder zal verdringen en slechts in uiterst privé omstandigheden uiten. Dergelijk persoon zal zeker dergelijk diepste intimiteit niet uiten tegenover een totaal vreemd persoon in het kader van een interview georganiseerd door de Belgische Staat...als hij dan nog zelf weet wat hij eigenlijk is. Men kan liegen omtrent nationaliteit/herkomst enz. en hierdoor de Belgische overheid bewust misleiden waar men moeilijk kan voorhouden zijn nationaliteit/herkomst enz. niet te kennen. Wat betreft seksuele geaardheid is het onmogelijk de zaken zo "zwart-wit" te stellen. Als de verzoeker dan nog geen "complete" homoseksueel zou zijn dan komt het storend voor hieruit af te leiden dat betrokkene zich hier bedrieglijk voor heeft uit gegeven.

De verzoeker heeft moeten vaststellen dat de "vrijheid" kenmerkend voor onze samenleving en evenzeer verworven door personen met homoseksuele geaardheid kennelijk toch niet doorgetrokken wordt voor de erkende vluchteling welke in zijn privaatste gevoelsleven zich toch aan banden weet gelegd door het risico op verlies van de asielstatus. Men dient kennelijk de karikaturale voorstelling van de homoseksueel in te vullen, namelijk een wezen dat omwille van zijn seksuele aspiratie voor de rest geen enkel gevoel heeft zoals een kinderswens, loyaliteit ten aanzien ook van personen van het andere geslacht en beheersing. Het lijkt een wezen dat enkel zijn seksuele drift volgt zonder remmingen. Een houding die in onze huidige Belgische samenleving totaal onaanvaardbaar is.

Bij de beslissing is er sprake van inscenering. Daar hoeft men wel degelijk geen homoseksueel te zijn, maar zelfs beter een heteroseksueel, om te weten dat het voor de duidelijke heteroseksuele ONDENKBAAAR is zich dermate lang in homoseksuele milieus in te werken en te insceneren juist omdat de geaardheid zich daar totaal tegen verzet.

De verzoeker meent dan ook dat de twijfels omtrent zijn seksuele geaardheid gesteund zijn op een karikuraal en wereldvreemd beeld van de "homoseksueel" waar het onderzoeksorgaan gehouden is de feiten welke zich voordeden na de erkenning te toetsen aan de handelwijzen van de homoseksueel van vlees en bloed zoals deze zich in het dagelijks leven voordoet, zoniet door zich te baseren op een objectieve medische expertise waaraan de verzoeker voluit wil meewerken.

Vervolgens wenst de verzoeker nog stuk 5 bij te voegen zijnde een attest van klachtneerlegging in verband met de op hem in mei 2012 in [H.] gepleegde aanval waarbij door zijn belagers van hem een foto werd genomen mede van de nummerplaat van zijn voertuig dat door hen werd beschadigd. Betrokkene werd bedreigd. Ook zijn belagers bleken er niet aan te twifelen dat betrokkene homoseksueel is (bijgaand stuk5).

In een tweede luik wenst de verzoeker te laten gelden dat als per impossibile de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dan toch van oordeel zou zijn dat hij zijn homoseksuele geaardheid heeft geënceneerd dat dit niet betekend dat betrokkene HEDEN bij terugkeer in Ghana geen moeilijkheden riskeert.

Het onderzoeksorgaan schuift de publicaties welke betrokkene voorlegt aangaande de houding van de overheid en de vervolging van homoseksuelen terzijde omdat de naam van de verzoeker er niet in voorkomt, net zoals dit orgaan de publicaties aangaande de talloze gevallen van homoseksuelen die huwen en kinderen hebben opzij legt omdat de naam van de verzoeker er niet in voorkomt. Het mag nochtans zeer duidelijk zijn dat de verzoeker met deze publicaties de situatie zoals zij in werkelijkheid is wil aantonen. Wat betreft homoseksualiteit is het duidelijk dat het onderzoeksorgaan situaties van algemene bekendheid niet d'office voor bewezen aanziet zodat het nodig was publicaties voor te brengen van homoseksuele personen, gehuwd en met kinderen om de realiteit ook te bewijzen zelfs al komt de naam van de verzoeker niet voor in deze publicaties. Het is echter minder duidelijk in het tweede deel van de motivering van de beslissing tot intrekking of de vervolging in Ghana van homoseksuelen als "gekend" mag worden aanvaard of daarentegen ook door de asielzoeker moet worden bewezen. Daarom legde de verzoeker een aantal publicaties voor zoals het recente artikel van Amnesty International bij gevoegd als stuk 6, een oproep van "Public Interest lawyer" Sam P Yalley om homoseksuelen gelijk te stellen met auteurs van genocide wat betreft vervolging (bijgaand stuk 7) en een waarschuwing van een parlements lid dat een homoseksueel zich eraan kan verwachten gelycht te worden door de bevolking (bijgaand stuk 8).

Lezing wekt echter de schijn dat het tweede deel van de motivering niet betwist dat homoseksuelen zwaar vervolgd worden in Ghana maar dat totaal wordt teruggespreng naar het eerste deel dat wie huwt met een partner van het andere geslacht en er kinderen mee heeft geen homoseksueel kan zijn.

Zelfs als per impossibile men er toch van uit gaat dat de verzoeker bewust zou gelogen hebben wat betreft zijn geaardheid en dat al zijn contacten met homoseksuelen en met groeperingen terzake een inscenering waren, dan gaat de Commissaris-Generaal voorbij aan de werkelijkheid dat hoe dan ook de betrokkene thans gekend staat als homoseksueel onder meer op het internet waar datzelfde internet in Ghana geconsulteerd wordt.

Het is niet noodzakelijk voor een erkenning als vluchteling dat de reden welke de overheid meent te hebben om een individu te vervolgen in de zin van de Vluchtelingenconventie ook met de werkelijkheid overeenstemt als er maar sprake is van een reële vrees voor vervolging. De verzoeker hoeft hiervoor niet noodzakelijkerwijze terug te grijpen naar de feiten welke hem in 2007 aanzetten om Ghana te ontvluchten als de Commissaris-Generaal van oordeel is dat deze niet bewezen voorkomen. Ook de publicaties heden o.m. met foto's van de verzoeker ongeacht of het een inscenering zou zijn of niet, zijn een feit evenzeer als dat deze publicaties in Ghana consulteerbaar zijn via het World Wide Web. Zelfs als het hele verhaal omtrent de seksuele geaardheid vals zou zijn, neemt dit niet weg dat er betrokkene actueel een ernstig gevaar wacht bij terugkeer waarvoor hij derhalve een gegronde vrees heeft in de zin van de Conventie van Genève inzake de Vluchtelingen.

Het gegeven in deze ondenkbare hypothese dat de verzoeker de Belgische overheid zou hebben misleid bij het indienen van zijn asielverzoek neemt niet weg dat in de loop van de procedure de betrokkene wel degelijk een vluchteling kan worden in de zin van de Vluchtelingenconventie. De bedenking dat betrokkene aanvankelijk de overheid heeft misleid en zelfs dat hij zelf de hand zou hebben in zijn risico op vervolging in het ontvluchtte land mag en kan geen aanleiding geven tot een "straf" in deze zin dat als daarna de betrokkene wel degelijk doelwit wordt van vervolging dat per definitie geen geloof meer hieraan wordt gehecht niettegenstaande het voorgebrachte bewijsmateriaal.

Zodra er sprake is van een seksuele relatie met een persoon van hetzelfde geslacht (ook al zijn er anderssoortige relaties geweest of gekomen) is er voor de Ghanese strafwet aanleiding tot strenge vervolging en betuugeling dan nog afgezien van de houding van de bevolking jegens zulk persoon. Dat deze betuugeling geen loutere theorie is blijkt uit de voorgebrachte artikelen door de verzoeker welke zich al in het dossier bevinden en welke ten onrechte afgedaan worden als niet dienend omdat ze zijn naam niet bevatten. Talloze publicaties onder meer op het internet en mogelijks naar Ghana overgebracht door in België verblijvende landgenoten welke het om een of andere reden moeilijk hebben met homoseksualiteit bereiken ook Ghana. De verzoeker heeft derhalve gegronde vrees op vervolging zelfs mocht hij in waarheid geen homoseksueel zijn.

De verzoeker slaagt er dan ook niet in om de link te leggen tussen de vaststelling dat hij als homoseksueel een relatie en zelfs huwelijk heeft met een partner van het andere geslacht waaruit hij kinderen heeft en de opmerking dat hij hierdoor bewezen fraude zou hebben gepleegd van aard om te leiden tot de intrekking van de asielstatus.

De motivering draagt geenszins de beslissing en is derhalve gelijk te stellen met de afwezigheid van motivering.

Bovendien wordt er in deze casus een ongeoorloofd onderscheid gemaakt tussen homoseksuelen gehuwd of met een relatie met een partner van hetzelfde geslacht en kinderloos en homoseksuelen gehuwd met een partner van het andere geslacht en met kinderen zodat het gelijkheidsbeginsel wel degelijk flagrant is geschonden waar de eerstgenoemde categorie ontvlucht uit landen met bewezen vervolging van homoseksuelen in aanmerking zouden komen voor de asielstatus en de laatste categorie niet.

Uiterst ondergeschikt zou men er dan moeten van uitgaan als de facto ten onrechte de Commissaris-Generaal ervan zou uitgaan dat gelet op het thans aangegane huwelijk waaruit kinderen de verzoeker nu wel in Ghana zou kunnen overleven (echter afdoende tegengesproken hiervoor) dat alsdan minstens de subsidiaire beschermingsstatus in de plaats zou moeten worden gesteld van de asielstatus.

Allersubsidiairst weze herhaald dat een mens, zeker op jonge leeftijd, zich niet altijd bewust is van zijn seksuele geaardheid, zeker in een samenleving die elke andere geaardheid dan de heteroseksuele onderdrukt en vervolgt. Dit is des te meer waar als men voor zichzelf moet uitmaken of men

homoseksueel dan wel biseksueel is. Het is dan ook zeer onjuist te stellen dat er sprake is van een flagrante fraude ten aanzien van de Belgische overheid zodat deze bemerking in elk geval dient geschrapd uit de motivering van de intrekkingsbeslissing."

2.2. In de mate dat verzoeker stelt hij een asielaanvraag heeft ingediend op 25 mei 2008 en dat hem geen asielverzoek bekend is van 25 augustus 2008 zodat moet worden nagegaan of de verwerende partij wel de intentie had om de vluchtelingenstatus van verzoeker in te trekken enerzijds en de commissaris-generaal geen status kan intrekken betreffende een asielverzoek dat niet werd ingediend op vermelde datum anderzijds, dient te worden vastgesteld dat uit de stukken van het administratief dossier (zo onder meer uit de bijlage 26) blijkt dat verzoeker een tweede asielaanvraag heeft ingediend op 25 augustus 2008, zoals correct vermeld in de bestreden beslissing. Verzoekers grief mist dus feitelijke grondslag.

2.3. Wat de aangevoerde schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht betreft, zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in de beslissing gelezen kunnen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148).

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker, die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.4. Verzoeker stelt, wat het eerste luik van de bestreden beslissing betreft, dat hij tijdens zijn asielprocedure niet wist dat hij twee en een half jaar later zou huwen met een vrouw. Er bestond geen enkele verplichting in zijn hoofd om de verwerende partij daarvan in kennis te stellen. Voorts doet hij gelden dat hij tijdens de asielprocedure niet heeft verklaard dat hij ook verliefd kon worden op een vrouw omwille van twee redenen: enerzijds bestaat er nog steeds ernstige terughoudendheid bestaat over het communiceren van details over het liefdes- en seksleven. Anderzijds werd hem niet de vraag gesteld of hij ook verliefd kon worden op vrouwen zodat het niet mag verwonderen dat hij geen spontane ongevraagde uitleg heeft gegeven over zijn intiemste gevoelens op dat vlak voor zover dit gegeven hem zelf duidelijk was. Verzoeker wijst er voorts op dat de verwerende partij niet beschikt over gespecialiseerde ondervragers die specifiek worden ingezet voor verhoren met (beweerde) homoseksuelen. Het is wellicht mogelijk om via medische expertise te achterhalen of een persoon homoseksueel is, heteroseksueel dan wel biseksueel, maar de commissaris-generaal vergenoegde zich ermee om een niet medisch opgeleid interviewer zich te laten inleven in de denkwijzen en leefwereld van een seksueel anders geaard persoon om te besluiten dat hij geen homoseksueel is doordat hij gehuwd is en kinderen heeft. Volgens verzoeker leidt het niet de minste twijfel dat men als homoseksueel gehuwd kan zijn met een partner van het andere geslacht en kinderen heeft, zoals blijkt uit de publicaties die hij heeft voorgelegd. Als echter de commissaris-generaal feiten van algemene gekendheid naast zich neerlegt en éénieder die huwt met een partner van het andere geslacht en er kinderen mee heeft uitsluit van het statuut voor vluchteling gesteund op homoseksueel gedrag is er sprake van een zware discriminatie van personen die in zulke situatie zijn, zo stelt verzoeker verder.

Verzoeker meent nog dat, doordat het volledige interview gevoerd werd door een anders geaarde ondervrager, men zich niet van de vaststelling kan ontdoen dat de interviewer en het CGVS moeite hebben met de gedachte dat ook een homoseksueel een nageslacht wenst. De kinderwens kan bij weten van verzoeker slechts gebeuren door tussenkomst van het andere geslacht. Adoptie van kinderen door homoseksuelen is volgens verzoeker allesbehalve evident.

2.5. De Raad stelt vooreerst samen met de verwerende partij vast dat niet enkel blijkt dat verzoeker getrouwd is op 3 september 2011, maar ook dat hij met zijn vrouw bevriend is sinds 2008, dat ze sinds 2009 samen wonen en dat hij drie kinderen met haar heeft, van wie de oudste zoon Karel geboren werd

op 29 december 2009. Hieruit kan niet worden afgeleid dat de relatie met de vrouw van verzoeker pas van twee en een half jaar na de erkenning van de vluchtelingenstatus zou dateren zoals verzoeker wil doen voorkomen. Deze vaststelling klemmt des te meer nu verzoeker niet betwist dat hij voorafgaand aan zijn erkenning als vluchteling nooit eerder verklaarde dat hij ook op een vrouw verliefd kon worden, terwijl de verwerende partij kan worden gevolgd waar zij stelt dat dit een belangrijk element is in het beoordelen van zijn homoseksuele geaardheid. Verzoeker verklaart dit thans door te stellen dat hij schroom zou hebben om te praten over zijn liefdes- en seksleven en hierover niet uitdrukkelijk werd bevraagd. Zelfs zo dit kan worden aangenomen in het kader van de interviews die zijn erkenning als vluchteling voorafgingen, moet worden vastgesteld dat tijdens het interview van 8 februari 2012 dat aan de bestreden intrekkingsbeslissing voorafging op de vraag hoe hij kon verklaren dat hij homoseksueel is en een relatie heeft met een vrouw en kinderen heeft met haar, hij zelf zeer vage en niet-eenduidige verklaringen aflegde: verzoeker verklaarde zelfs naar aanleiding dat meerdere keren dat hij “compleet heteroseksueel” is maar stelde anderzijds dan weer dat *“het feit dat ik homoseksueel ben, betekent niet dat ik niet verliefd kan worden op een vrouw”* (gehoorverslag CGVS dd 8 februari 2012, adm. doss. stuk 3). Ook stelde verzoeker dat hij verliefd is geworden op een vrouw omdat hij een kind nodig had van zijn eigen vlees en bloed (*ibid.*).

2.6. Verzoeker betoogt dan wel dat het feit dat hij zou zijn ondervraagd door iemand met een andere geaardheid het vermoeden doet ontstaan dat geen begrip wordt opgebracht voor de situatie van een homoseksueel die huwt met een vrouw en er kinderen mee krijgt, terwijl uit de door hem bijgebrachte informatie blijkt dat dit gebeurt, maar maakt de vooringenomenheid waarop hij doelt niet aannemelijk. Immers, zoals hiervoor blijkt en later nog zal worden uiteengezet kunnen de motieven waarop de thans bestreden beslissing is gesteund wel degelijk deze beslissing ondersteunen. Voorts ziet de Raad niet in op welke wijze een geoorloofde “medische expertise” of een interview door een “medisch opgeleid interviewer” enig soelaas zou kunnen bieden bij de beoordeling van de vraag of verzoeker bewust zou hebben getracht om de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden. Verzoekers verwijzing naar de door hem aangeduide passages uit de “UNHCR Guidance note on refugee claims relating to sexual orientation and gender identity” doen hieraan geen afbreuk: daargelaten de vaststelling dat dit document slechts richtlijnen bevat en geen bindende regels, wordt in de erin opgenomen richtlijnen gesteld dat de interviewers moeten worden opgeleid met betrekking tot de specifieke problematiek van onder andere homoseksuele asielzoekers, maar dit impliceert geenszins dat enkel homoseksuele of medisch opgeleide interviewers aan dit criterium zouden voldoen.

2.7. De vaagheid en het gebrek aan coherentie van verzoekers verklaringen ten aanzien van zijn gevoelens voor vrouwen in het algemeen en zijn vrouw in het bijzonder –verzoeker geeft enerzijds aan dat de reden waarom hij een relatie heeft met een vrouw ligt in het feit dat hij een familie wil en eigen kinderen, doch anderzijds stelde hij duidelijk verliefd te zijn geworden op haar (*ibid.* p 3)- kan niet los worden gezien van het feit dat hij na zijn erkenning als vluchteling op grond van zijn homoseksuele geaardheid geen homoseksuele relatie meer zou is aangegaan. Dit is, zoals reeds in de bestreden beslissing werd gesteld, zeer bevreemdend, temeer omdat verzoeker asiel heeft aangevraagd en gekregen in België, een land waar homoseksualiteit niet strafbaar is, waar het homohuwelijk is toegestaan en waar activiteiten en verenigingen voor homoseksuelen voorhanden zijn. Bovendien kan er niet aan worden voorbijgegaan dat verzoeker herhaaldelijk verklaarde dat zijn echtgenote van zijn geaardheid afwist en dat hij hier “vrij is als gay” (*ibid.*, p 4). In die optiek is de verwijzing naar de algemene situatie van met een vrouw gehuwde homoseksuelen niet relevant, nu het verzoekers persoonlijke omstandigheden zijn die in overweging moeten worden genomen en hij geenszins aantoonde dat de situatie van de mannen waarnaar in de artikels wordt verwezen –het betreft overwegend mannen die zelf worstelen met hun geaardheid of die wonen in een land waar de tolerantie ten aanzien van homoseksuelen quasi onbestaande is, zodat de mannen huwen met vrouwen om hun geaardheid te verbergen voor de buitenwereld- analoog is aan de zijne. Wat betreft het zeer korte artikeltje over Johnny Weir, waarin die zegt dat hij homo is maar niet uitsluit dat hij zou huwen met een vrouw als de juiste zijn pad zou kruisen, is evenmin dienstig, nu de intenties van één publieke figuur bezwaarlijk kunnen worden beschouwd als zijnde objectieve informatie waarop de Raad zich kan steunen bij de beoordeling van de feitelijke situatie waarin verzoeker zich bevindt.

2.8. Verzoeker meent nog dat er freudiaans van wordt uitgegaan dat het hele leven van een homoseksueel rond seks draait. Loyaliteit ten aanzien van een persoon van het andere geslacht die hem kinderen schenkt, lijkt het CGVS ondenkbaar, waar de bestreden beslissing er volgens verzoeker van uitgaat dat een homoseksueel gedurig op zoek moet gaan naar partners om er seks mee te hebben. Verzoeker stelt dat ook een homoseksueel een moraal en remming heeft als het aankomt op seksueel verkeer. Volgens verzoeker wordt een homoseksueel bij deze beslissing in een nogal

denigrerend daglicht wordt geplaatst. Hij meent verder nog dat er bij het verhoor van wordt uitgegaan dat een homoseksueel op zeer jonge leeftijd zeer goed zijn eigen geaardheid kent, dit in schril contrast met de gevallen van personen die pas later hun geaardheid ontdekken. Verzoeker merkt voorts op dat in homoseksuele milieus een biseksueel minder aanzien geniet en dat men deze geaardheid dan eerder zal verdringen.

2.9. Uit de bestreden beslissing blijkt geenszins dat hierin zou zijn geponeerd dat het leven van een homoseksueel rond seks draait. In essentie wordt immers gesteld dat het niet aannemelijk is dat een asielzoeker die verklaarde in Ghana actief lid zou zijn geweest van een homovereniging en die omwille van zijn geaardheid problemen kreeg aldaar en om die reden zijn land van herkomst ontvluchtte, sedert zijn erkenning niet meer de behoefte zou hebben gehad toe te geven aan zijn homoseksuele geaardheid, een duurzame relatie is aangegaan met een vrouw en met haar drie kinderen heeft. Verzoeker gaat dus uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Op geen enkele wijze blijkt uit te zijn gegaan van een karikaturale benadering van de homoseksueel. Bovendien blijkt uit het administratief dossier inderdaad dat verzoeker nooit eerder tijdens zijn asielprocedures heeft aangegeven dat hij verliefd kon worden op een vrouw, zodat een verwijzing naar zijn eventuele biseksuele geaardheid niet meer dan een postfactumverklaring is die niet overtuigt. De reserves die verzoeker thans meent te kunnen opwerpen wanneer hij stelt dat er bij het gehoor ten onrechte wordt van uitgegaan dat een homoseksueel op zeer jonge leeftijd zijn eigen geaardheid kent, doen daar om dezelfde reden niet anders over denken. Dat een asielzoeker zijn diepste intieme gevoelens niet zou kunnen uiten tegenover een totaal vreemd persoon en dan nog in het kader van een interview georganiseerd door de Belgische staat moet voorts in die mate worden genuanceerd in die zin dat verzoeker van in den beginne duidelijk te kennen gaf dat hij omwille van zijn homoseksuele geaardheid wilde worden erkend als vluchteling, waardoor hij meteen blijk gaf van het vertrouwen dat hij had in de Belgische asielinstanties. Uit het administratief dossier blijkt verder niet dat verzoeker dermate reserves had aangaande zijn geaardheid dat hij daarover –en over een eventuele biseksualiteit- niet vrijuit zou kunnen spreken. Verder geeft verzoeker zich zelf over aan een karikaturale benadering van het homoseksuele milieu waar hij stelt dat het ondenkbaar is dat een “duidelijke heteroseksueel” zich zou inwerken in homoseksuele middelen en zijn geaardheid dus zou ensceneren. Overigens dient erop gewezen dat verzoeker verklaarde, wanneer hem gevraagd werd naar zijn activiteiten in de halebivereniging dat hij niet naar de activiteiten kan gaan omwille van de afstand en omwille van het feit dat hij de hele dag werkt en in het weekend bezig is met zijn kinderen (zie gehoor CGVS dd.8.2.2012, p.5), waarmee hij weinig overtuigend overkomt met betrekking tot zijn activiteiten als homoseksueel in België. België, Het e-mailverkeer dat verzoeker nog overlegt maakt evenmin enig begin van bewijs uit inzake een actieve en duurzame deelname, als homoseksueel geaarde, aan het halebileven in België.

2.10. Verzoeker voegt een attest van klachtneerlegging bij zijn verzoekschrift in verband met de op hem gepleegde aanval waarbij door zijn belagers een foto van hem werd genomen en ook van de nummerplaat van zijn wagen die door hen werd beschadigd. Verzoeker stelt dat hij werd bedreigd en dat zijn belagers er niet aan bleken te twijfel dat hij homoseksueel is.

2.11. Uit het document dat verzoeker neerlegt, kan niet worden afgeleid welke klacht verzoeker heeft ingediend. Het betreft immers een algemeen document, attest van klachtneerlegging zonder enige verduidelijking over de concrete omstandigheden van de klacht, doch met algemene uitleg over de verdere gevolgen van de klacht, de informatie en rechten van slachtoffers, slachtofferzorg en de tussenkomst van de verzekering. Uit dit document kan op geen enkele wijze worden afgeleid dat verzoeker zou zijn aangevallen omwille van zijn homoseksuele geaardheid in [H.]. Het proces-verbaal van klachtneerlegging wordt overigens niet neergelegd, terwijl verzoeker dat toch in zijn bezit zou moeten hebben.

2.12. Verzoeker stelt voorts dat, indien de Raad van oordeel zou zijn dat hij zijn homoseksuele geaardheid heeft geënceneerd, dit niet betekent dat hij bij terugkeer in Ghana geen moeilijkheden riskeert. De documenten die verzoeker neerlegt over de houding van overheid en vervolging van homoseksuelen en over homoseksuelen die huwen en kinderen hebben, wordt door de verwerende partij ten onrechte terzijde geschoven omdat de naam van verzoeker er niet in voorkomt. Verzoeker wenst, zo stelt hij, hiermee echter de situatie zoals ze werkelijk is aan te tonen. Verzoeker legt nog een aantal stukken neer met betrekking tot de algemene situatie van homoseksuelen in Ghana. Er mag niet aan worden voorbijgegaan dat hij gekend staat als homoseksueel onder meer op het internet. *“De bedenking dat betrokkene aanvankelijk de overheid heeft misleid en zelfs dat hij zelf de hand zou hebben in zijn risico op vervolging in het land van herkomst mag geen aanleiding geven tot een straf in die zin dat als daarna de betrokkene wel degelijk doelwit wordt van vervolging dat per definitie geen*

geloof meer hieraan wordt gehecht niettegenstaande het bewijsmateriaal”, zo stelt verzoeker nog. Derhalve, zelfs als het hele verhaal omtrent de seksuele geaardheid vals zou zijn, neemt dit niet weg dat er hem actueel een ernstig gevaar wacht bij terugkeer waarvoor hij derhalve een gegronde vrees heeft. Van zodra er sprake is van een seksuele relatie met een persoon van hetzelfde geslacht is er voor de Ghanese strafwet aanleiding tot strenge vervolging en beteugeling, nog afgezien van de houding van de bevolking jegens een dergelijk persoon. Deze beteugeling is, zo stelt hij nog, verwijzend naar de stukken die hij voorlegde, geen loutere theorie.

2.13. De Raad stelt vast dat verzoeker op geen enkele wijze aantoont dat de Ghanese autoriteiten, laat staan de Ghanese bevolking waarmee verzoeker in contact zou komen bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, op de hoogte zouden zijn van zijn beweerde geaardheid, terwijl het aan verzoeker toekomt om aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees voor vervolging riskeert, zelfs al kan zijn geaardheid niet worden aangenomen, dan toch omwille van zijn vermeende geaardheid en de bekendheid daarvan bij de actoren van vervolging zoals door hem aangegeven. Verzoekers verwijzing naar “tallose publicaties onder meer op het internet en mogelijks naar Ghana overgebracht door in België verblijvende landgenoten welke het om een of andere reden moeilijk hebben met homoseksualiteit” is louter hypothetisch en om die reden niet afdoende. Daarbij komt nog dat het niet ernstig is te veronderstellen dat de Ghanese autoriteiten ten aanzien van een asielzoeker, die getrouwd is met een vrouw en met haar drie kinderen heeft nadat hij als vluchteling werd erkend, niet tot de conclusie zou kunnen komen dat hij een vermeende homoseksuele geaardheid aan de orde zou hebben gebracht om opportunistische redenen met het oog op het verkrijgen van een verblijfsvergunning in het kader van een asielaanvraag.

2.14. Verzoeker meent dat er een ongeoorloofd onderscheid wordt gemaakt tussen homoseksuelen gehuwd met een relatie of met een relatie met een partner van hetzelfde geslacht – en homoseksuelen gehuwd met een partner van het andere geslacht en met kinderen, waardoor volgens verzoeker het gelijkheidsbeginsel flagrant geschonden zou zijn.

2.15. Er kan slechts sprake zijn van een schending van het gelijkheidsbeginsel indien verzoekers met feitelijke en concrete gegevens aantonen dat gelijkaardige situaties ongelijk worden behandeld. Verzoeker brengt daartoe geen concrete gegevens bij. Uit de bestreden beslissing blijkt niet het gegeven op zich dat verzoeker is gehuwd en kinderen heeft met een vrouw tot de intrekking van de vluchtelingenstatus te hebben geleid, maar de omstandigheden waarin deze gebeurtenissen zich hebben voorgedaan, en dit in het licht van de verklaringen van verzoeker omtrent zijn geaardheid. De indruk die door verzoeker wordt gecreëerd dat een ongeoorloofd onderscheid wordt gemaakt tussen homoseksuelen die gehuwd zijn met iemand van hetzelfde geslacht en kinderloos zijn en anderzijds homoseksuelen die gehuwd zijn met iemand van hetzelfde geslacht en kinderen heeft, vindt derhalve geen grond in de bestreden beslissing.

2.16. Concluderend kan dan ook worden gesteld dat verzoeker er niet in is geslaagd de pertinente motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. De verwerende partij kon op basis van haar bevindingen genoegzaam tot de conclusie komen dat verzoeker bewust heeft getracht de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden waardoor de geloofwaardigheid van zijn verklaringen op zeer ernstige wijze wordt ondermijnd. Gelet op deze vaststelling, en mede gelet op hetgeen hiervoor werd gesteld aangaande het risico dat verzoeker zou lopen bij terugkeer naar zijn land van herkomst, meer bepaald dat dat op geen enkele wijze aannemelijk is gemaakt, is een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus evenmin aangetoond.

2.17. Het enig middel is in geen van zijn onderdelen gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vluchtelingenstatus die aan verzoeker werd toegekend, wordt ingetrokken.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend dertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DENYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DENYS

A. WIJNANTS